

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

เนื่องจากวิทยานิพนธ์นี้แบ่งงานที่ทำเป็นสองส่วน จึงจะแยกการสรุปและวิจารณ์ผล เป็นสองหัวข้อเพื่อง่ายต่อการเข้าใจ

5.1 เครื่องกำเนิดสัญญาณพัลส์

การสร้าง เครื่องกำเนิดสัญญาณพัลส์ได้ออกแบบโดยใช้อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำทั้งหมดเพื่อใช้แทนเครื่องเก่าที่เป็นแบบหลอดสุญญากาศ อุปกรณ์ส่วนใหญ่ประกอบลงบนแผ่นวงจรรวมประสิทธิภาพสูง หลังจากการประกอบครั้งแรกวงจรมีปัญหาสัญญาณสี่เหลี่ยมที่ออกมามีการออสซิลเลตที่ความถี่สูงอยู่บริเวณด้านบนของสัญญาณสี่เหลี่ยม ซึ่งหลังจากที่แก้ด้วยการใส่ตัวเก็บประจุค่าประมาณ 100 ไมโครฟารัด ในส่วนอินพุตของวงจรรีเลย์เลเตอร์ 6 วัลด ปัญหาดังกล่าวก็หมดไป

เอาต์พุตของเครื่องกำเนิดพัลส์มีทั้งหมด 3 ช่อง คือ ช่องที่ 1, ช่องที่ 2 และช่องที่สุดท้าย ซึ่งเป็นผลรวมของช่อง 1 กับช่อง 2 ในการทดลองจะใช้เพียงสัญญาณจากช่องที่ 3 เท่านั้น ส่วนช่องที่ 1 และ 2 นั้นมีไว้เพื่อใช้งานในกรณีพิเศษอื่น จากการทดลองพบว่าเครื่องใช้งานได้ดี และ เล็กกะทัดรัดกว่าเครื่องที่มีอยู่เดิมมาก

มีข้อด้อยอยู่บ้างในส่วนของการที่สร้างขึ้นมานี้คือ ในการปรับค่าต่าง ๆ ไม่ได้สะดวกเท่าที่ควร ดังนั้นการปรับค่าต่าง ๆ จึงไม่ค่อยจะสะดวกนัก การปรับต้องอาศัยการคำนวณของวงจรรวม และลักษณะการให้สัญญาณแก่ระบบเอ็นเอ็มอาร์พอสมควร จึงจะทำได้ง่าย อย่างไรก็ตามข้อด้อยดังกล่าวไม่ได้มีผลเชิงลบต่อผลการทดลองแต่อย่างใด

5.2 การหาปริมาณไขมันในนมผง

ผลการทดลองจากตารางที่ 4.1 ไปเขียนกราฟระหว่างลอการิทึมธรรมชาติของค่าหนึ่งที่เกิดสัญญาณ (มิลลิวัตต์) กับความสูงของสัญญาณ (หน่วยไม่ว่าจะจริง) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

แมทแคด ได้ผลดังกราฟที่ 5.1, 5.2 และ 5.3 ซึ่งได้ค่าเวลาผ่อนคลายตามขวาง (T_2) เป็น 21.2, 23.0 และ 23.6 วินาที ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 22.6 มิลลิวินาที โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) คิดเป็นเปอร์เซ็นต์อยู่ในช่วง 99.8-99.9 % ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อมูลที่ค้ำประกันในการทดลองอื่นจึงใช้เวลาในการให้สัญญาณซ้ำเท่ากับที่ใช้ในการทดลองนี้ได้คือ 500 มิลลิวินาที

ในการทำการภาพเปรียบเทียบผลการทดลองจากกราฟที่ 4.2 และ 4.3 ไปเขียนกราฟระหว่างความสูงของสัญญาณกับปริมาณไขมัน (กรัม) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโลตัสและเลือกให้เส้นกราฟผ่านจุดกำเนิด ได้ผลดังกราฟที่ 5.4 และกราฟที่ 5.5 ตามลำดับ

ผลการทดลองจากตารางที่ 4.4 ไปเทียบหาปริมาณไขมันได้ดังนี้

กราฟเปรียบเทียบชุดที่ 1 กราฟมีค่าความชัน = 2636.3 กรัม⁻¹

จากสมการ $y = ax$ จะได้ว่า y แทนความสูงของสัญญาณ, a แทนค่าความชันของกราฟซึ่งเท่ากับ 2636.3 กรัม⁻¹ และ x แทนปริมาณไขมัน (กรัม) คำนวณ

$$y = 1760, \quad x = 1760/2636.3 = 0.67 \text{ กรัม} \quad \text{คิดเป็น } 25.68\%$$

$$y = 905, \quad x = 905/2636.3 = 0.34 \text{ กรัม} \quad \text{คิดเป็น } 26.41\%$$

$$y = 470, \quad x = 470/2636.3 = 0.18 \text{ กรัม} \quad \text{คิดเป็น } 27.43\%$$

$$y = 234, \quad x = 234/2636.3 = 0.09 \text{ กรัม} \quad \text{คิดเป็น } 26.90\%$$

$$\text{ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ไขมัน} = (25.68 + 26.41 + 27.43 + 26.90)/4$$

$$= 26.60\%$$

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 99.22 %

ในทานองเดียวกัน กราฟเปรียบเทียบชุดที่ 2 ให้ค่าเฉลี่ยของ เบอร์ เซ็นต์ไขมันเป็น 27.58%

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 99.04 %

ข้อมูลที่ผู้ผลิตให้มาคือ 28%

สรุปว่าการหาปริมาณไขมันโดยวิธีฟลัส เอ็น เอ็มอาร์ เป็นวิธีการที่เชื่อถือได้ และเป็นวิธีการหาปริมาณไขมันได้รวดเร็วที่สุดในปัจจุบัน โดยเฉพาะถ้ามีไขมันสำหรับทำการเปรียบเทียบพร้อมอยู่แล้ว

ในการทำการทดลองนั้นได้ทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีโอกาสที่จะผิดพลาดเนื่องจากการทดลองน้อยที่สุด และควรทำการเปรียบเทียบทุกครั้งที่ทำการทดลอง ปัญหาอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในการทดลองและแก้ไขค่อนข้างยากคือการเลื่อนของตำแหน่งที่เกิดเรโซแนนซ์ ซึ่งคาดว่าเนื่องมาจากเสถียรภาพอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์เช่น ออสซิลเลเตอร์ เพาเวอร์ซัพพลายของแม่เหล็ก เป็นต้น อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวไม่ใช่ปัญหาใหญ่เพราะสามารถปรับแก้ได้ในระหว่างการทดลอง

ในบางครั้งพบว่าเครื่องซึ่งทำมาผิดพลาด ในการทดลองที่ทิ้งช่วงเวลาเป็นวันหรือหลายวัน ควรจะมีการตรวจสอบเครื่องซึ่งด้วยวัตถุที่มีน้ำหนักมาตรฐาน เคยตั้งสมมุติฐานว่าความกดอากาศอาจมีผลต่อการผิดพลาดของเครื่องซึ่ง หรือไม่ก็เป็นความผิดพลาดของตัวเครื่องซึ่งเอง

หลังการละลายไขมันด้วยคาร์บอนเตตระคลอไรด์ควรทิ้งไว้ 10 - 15 นาที จึงนำไปทำการทดลอง เพราะถ้าทำการทดลองเร็วเกินไปไขมันยังละลายไม่หมด ส่วนที่ยังไม่ละลายจะลอยอยู่บนผิวของสารละลาย และไม่ควรรี้อุปกรณ์ใด ๆ คนสารละลาย เพราะอาจทำให้ไขมันติดไปได้ ซึ่งอาจทำให้การทดลองมีความผิดพลาด

5.3 แนวทางการวิจัยต่อไป

การหาปริมาณไขมันด้วยวิธีฟลัส เอ็น เอ็มอาร์ เป็นงานที่ควรทำต่อไป ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นั่นคือการหาปริมาณไขมันในนมผงจะมาเป็นระบบสำเร็จรูป มีการควบคุมระบบและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ การทดลองสามารถที่จะทำได้ง่าย ๆ โดยเพียงแต่ใช้ไขมันที่มีปริมาณแน่นอนและ เก็บไว้ในหลอดแก้วที่มีการหลอมปิดอย่างมิดชิด ไว้ใน

คอยล์สำหรับทำเรโซแนนซ์ หลอดแก้วนี้ควรจะมี 3-4 หลอด โดยบรรจุไขมันปริมาณต่าง ๆ กัน และมีขนาดพอดีสามารถใส่ลงในคอยล์สำหรับทำเรโซแนนซ์ได้ ไขมันเหล่านี้ควรจะทำให้กระจายได้ปริมาณเท่ากันทั้งหมด โดยการละลายด้วยคาร์บอนเตตระคลอไรด์ ทุกครั้งที่ได้สัญญาณเรโซแนนซ์ก็เพียงแต่กดปุ่มที่หน้าหนังสือให้มีการบันทึกข้อมูลไว้ เสร็จแล้วก็สั่งให้มีการทำกราฟเปรียบเทียบแล้วนำข้อมูลไปเก็บไว้ก่อน จากนั้นนำแผงที่ต้องการหาปริมาณไขมันเข้าเครื่อง เพื่อเก็บสัญญาณเรโซแนนซ์แล้วก็สั่งให้มีการเปรียบเทียบสัญญาณกับกราฟเปรียบเทียบและแสดงปริมาณไขมันออกมาได้เลย เมื่อต้องการทราบเป็นเปอร์เซ็นต์ก็เพียงแต่ใส่น้ำหนักของแผง เข้าไปเท่านั้น ก็จะได้ผลออกมาทันที ซึ่งถ้าทำวิธีนี้สำเร็จจะทำได้ผลรวดเร็วขึ้นมาก

งานวิจัยการหาปริมาณไขมันในสารตัวอย่างที่มีน้ำอยู่ด้วย เป็นงานที่น่าสนใจ และมี
การวิจัยกันมาบ้างแล้ว (10), (24)

msec \equiv 1

Determination of Relaxation Time

=====

time :=	3.96 6.86 9.26 10.82 13.90 16.94 18.90	max_peak :=	309 266 240 218 186 166 154
---------	--	-------------	---

i := 0 ..6

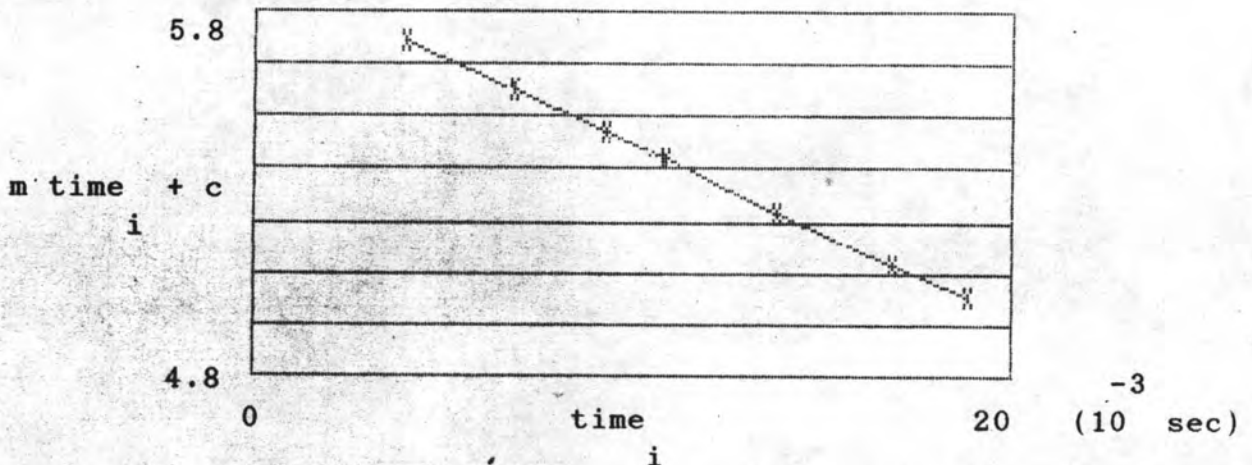
corr [time, (ln(max_peak))] = 99.801 %

m := slope [time, (ln(max_peak))]

c := intercept [time, (ln(max_peak))]

slope m = -0.047 msec⁻¹

Relaxation time (T2) = $\frac{-1}{m} = 21.212 \text{ msec}$

กราฟที่ 5.1 กราฟกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างลอการิทึมฐานธรรมชาติของความสูงของสัณฐานกับตำแหน่งสูงสุดของสัณฐานเรโซแนนซ์ของเมฆ 0.33 กรัม เป็นกราฟที่ใช้หาค่าเวลาผ่อนคลายตามขวางของไขมันในเมฆ

ec ≡ 1

Determination of Relaxation Time

=====

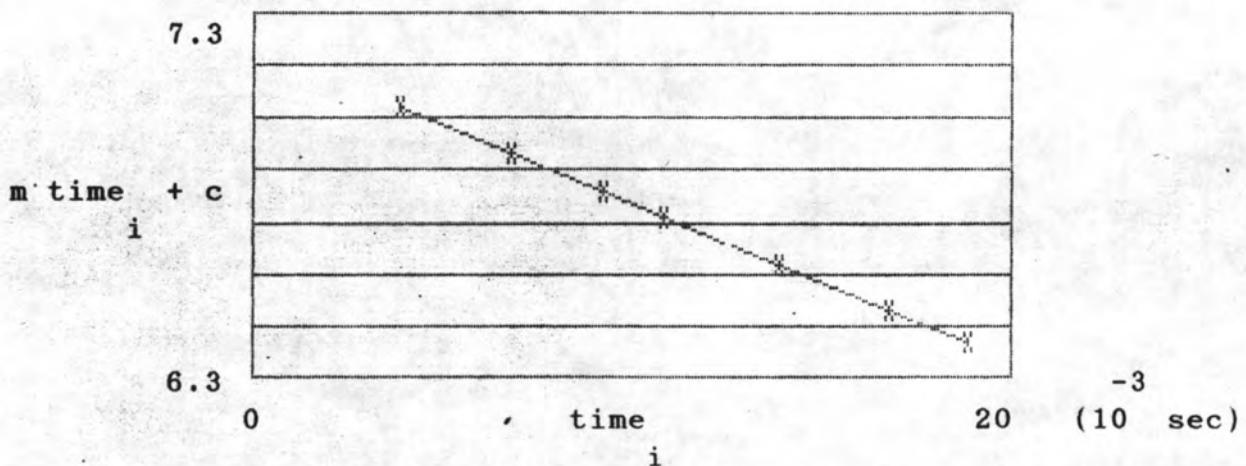
time :=	3.94 6.86 9.24 10.84 13.96 16.90 18.90	max_peak :=	1150 1007 919 848 739 655 599
	i := 0 .. 6		

$$\left| \text{corr} \left[\text{time}, (\ln(\text{max_peak})) \right] \right| = 99.982 \%$$

$$m := \text{slope} \left[\text{time}, (\ln(\text{max_peak})) \right]$$

$$c := \text{intercept} \left[\text{time}, (\ln(\text{max_peak})) \right]$$

$$\text{slope } m = -0.044 \text{ msec}^{-1}$$

$$\text{Relaxation time } (T_2) = \frac{-1}{m} = 22.969 \text{ msec}$$

กราฟที่ 5.2 กราฟกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างลอการิทึมฐานธรรมชาติของความสูงของสัญญาณกับตำแหน่งสูงสุดของสัญญาณเรโซแนนซ์ของเมมฟง 1.3 กรัม เป็นกราฟที่ใช้หาค่าเวลาผ่อนคลายตามขวางของไขมันในเมมฟง

msec = 1

Determination of Relaxation Time
 =====

	2.90		1130
	5.42		1018
	9.02		875
time :=	11.02	max_peak :=	808
	14.02		712
	16.54		641
	19.06		564

i := 0 ..6

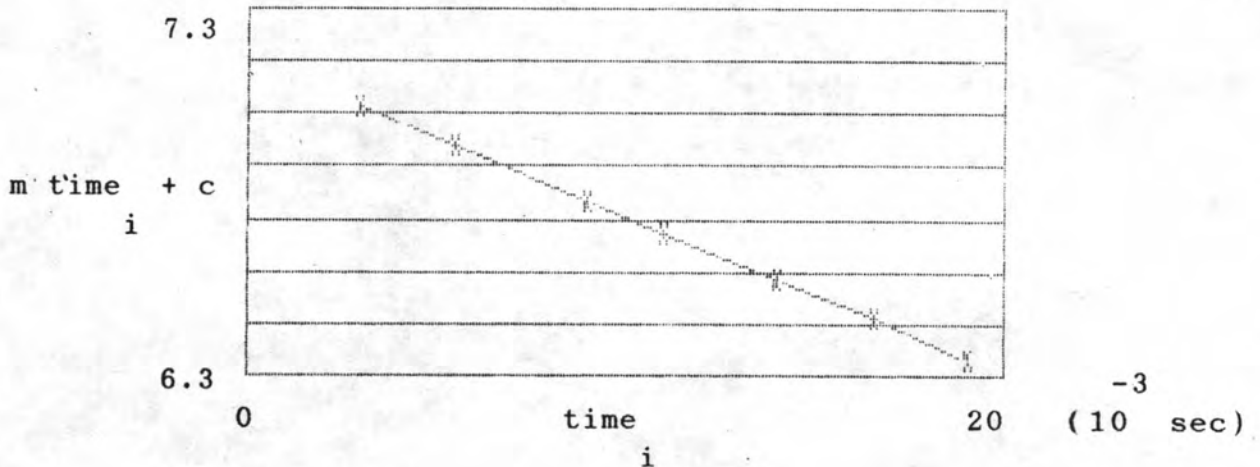
corr [time, (ln(max_peak))] = 99.957 %

m := slope [time, (ln(max_peak))]

c := intercept [time, (ln(max_peak))]

slope m = -0.042 msec⁻¹

Relaxation time (T2) = $\frac{-1}{m}$ = 23.555 msec

กราฟที่ 5.3 กราฟกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างลอการิทึมฐานธรรมชาติของ ความสูงของสัญญาณกับตำแหน่งสูงสุดของสัญญาณเรโซแนนซ์ของนมผง 2.6 กรัม เป็นกราฟที่ใช้ หาค่าเวลาผ่อนคลายตามขวางของไขมันในนมผง

กราฟที่ 5.1.5.2 และ 5.3 แสดงผลการทดลองและค่าทางสถิติที่สำคัญดังนี้

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($\text{Corr}[\text{time}, (\ln(\text{max-peak}))]$) คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ มีค่าเป็น 99.80%, 99.98% และ 99.96% แสดงให้เห็นว่าข้อมูลคือ เวลา (Time) กับ ลอกการitim ฐานธรรมชาติของความสูงของสัญญาณ ($\ln(\text{max-peak})$) มีความสัมพันธ์กันอย่างดีมาก

จุดตัดบนแกน Y ($c := \text{Slope}[\text{time}, (\ln(\text{max-peak}))]$) จะแทนค่าสูงสุดของลอกการitim ฐานธรรมชาติของความสูงของสัญญาณ ในที่นี้ไม่ได้แสดงค่าให้ดูเพราะไม่มี ความสำคัญต่อผลการทดลอง

ค่าความชัน (slope) เป็นอัตราส่วนของลอกการitim ฐานธรรมชาติของความสูงของสัญญาณต่อเวลา เป็นค่าที่มีความสำคัญต่อการหาค่าเวลาผ่อนคลายตามขวาง ซึ่งหาได้จาก

$$\text{เวลาผ่อนคลายตามขวาง} = -1/\text{ค่าความชัน} \quad (\text{มิลลิวินาที})^{-1}$$

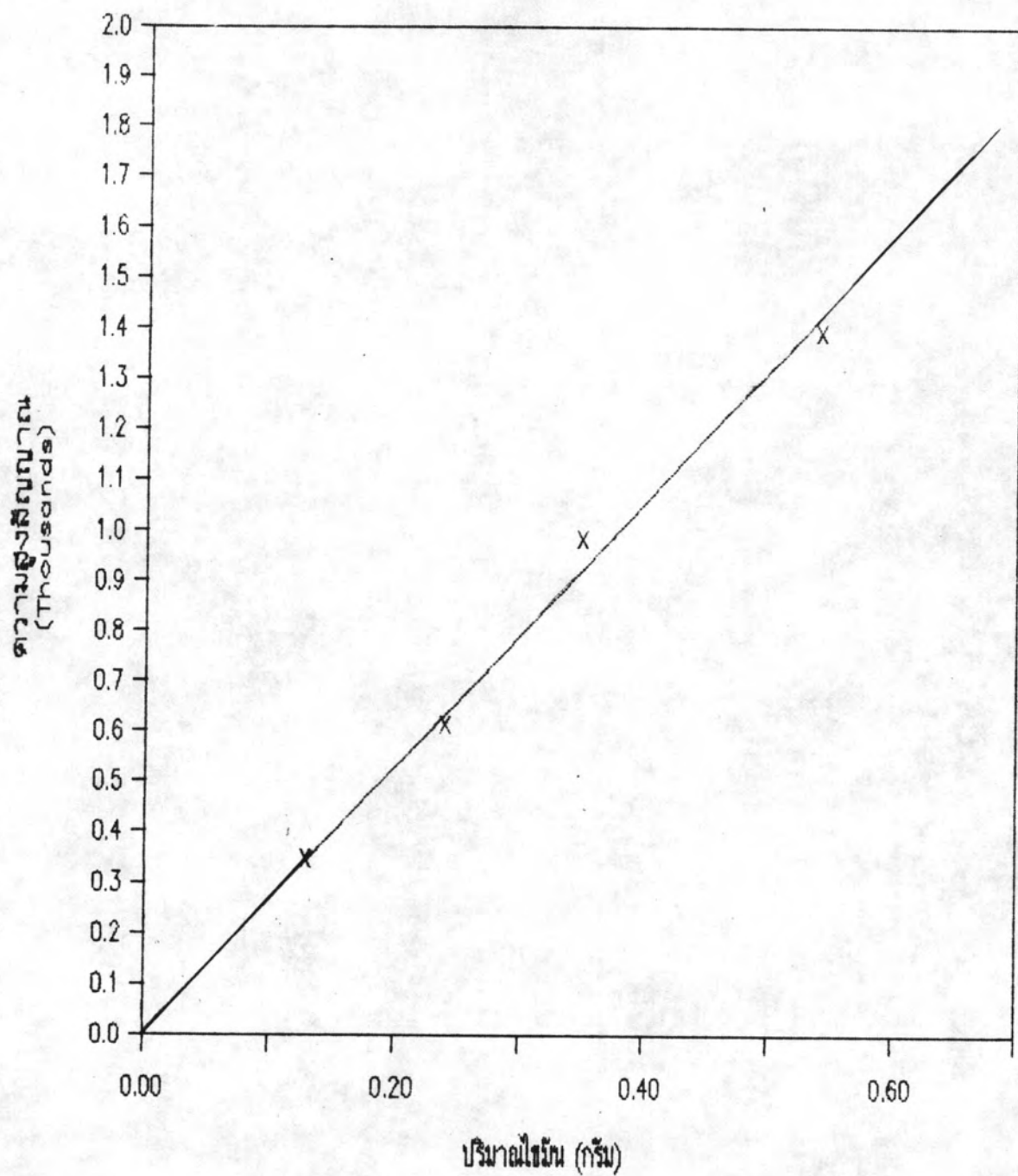
$$\text{เวลาผ่อนคลายตามขวาง จากกราฟที่ 5.1} = -1/(-0.047) = 21.2 \text{ มิลลิวินาที}$$

$$\text{เวลาผ่อนคลายตามขวาง จากกราฟที่ 5.2} = -1/(-0.044) = 22.97 \text{ มิลลิวินาที}$$

$$\text{เวลาผ่อนคลายตามขวาง จากกราฟที่ 5.3} = -1/(-0.042) = 23.56 \text{ มิลลิวินาที}$$

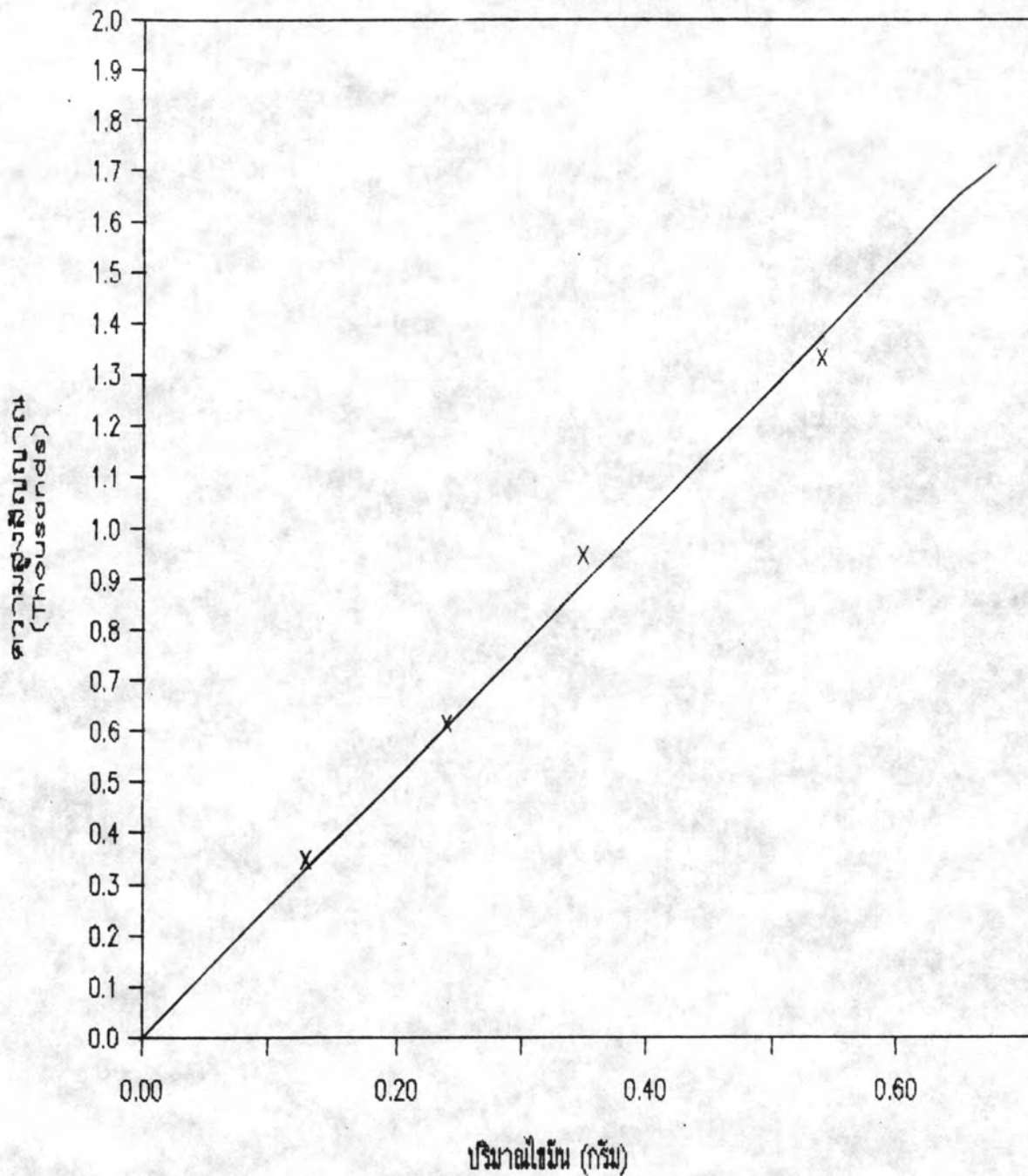
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stdev: Standard deviation) ของความสูงของสัญญาณ มีค่าเป็น 2.98, 3.67 และ 4.49 จะเห็นว่าข้อมูลมีการเบี่ยงเบนออกจากเส้นตรงที่ได้จากการ ทากราฟน้อยมาก เมื่อเทียบกับขนาดความสูงของสัญญาณที่ได้จากการทดลอง นั่นคือการทดลอง มีความน่าเชื่อถือสูง

กราฟเปรียบเทียบ

กราฟที่ 5.4 แสดงกราฟเปรียบเทียบชุดที่ 1 ซึ่งเป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของสัณฐานกับปริมาณสังกะสี

กราฟเปรียบเทียบ

กราฟที่ 5.5 แสดงกราฟเปรียบเทียบชุดที่ 2 ซึ่งเป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของสัณฐานกับปริมาณไขมัน การทดลองได้ละลายไขมันด้วยคาร์บอนเตตระคลอไรด์ (CCl_4) เพื่อให้มีการกระจายปริมาณของไขมันในดีเคมคอยล์ เพื่อให้ปริมาณของสารที่ซ้ำมีค่าเท่า ๆ กันทุกการทดลอง

ปริมาณไขมัน (กรัม)	ความสูงสัญญาณ
0.54	1392
0.35	982
0.24	615
0.13	347

Regression Output:

Constant	0.00
Std Err of Y Est	40.19
R Squared	99.22%
No. of Observations	4
Degrees of Freedom	3
X Coefficient(s)	2636.29
Std Err of Coef.	57.50

ความสูงสัญญาณ	ปริมาณไขมันที่วัดได้ (กรัม)	น้ำหนักนมผง (กรัม)	ร้อยละ
1760	0.67	2.60	25.68
905	0.34	1.30	26.41
470	0.18	0.65	27.43
234	0.09	0.33	26.90
		เฉลี่ย	26.60

ตารางที่ 5.1 แสดงผลของการหาปริมาณไขมันในนมผง โดยใช้นมผงปริมาณต่าง ๆ
กัน 4 ตัวอย่าง โดยผลที่ได้คำนวณจากกราฟเปรียบเทียบชุดที่ 1

ข้อมูลของกราฟปรับเทียบ

ปริมาณไขมัน (กรัม)	ความสูงสัญญาณ
0.54	1331
0.35	946
0.24	614
0.13	347

Regression Output:

Constant	0.00
Std Err of Y Est	41.62
R Squared	99.04%
No. of Observations	4
Degrees of Freedom	3
X Coefficient(s)	2542.59
Std Err of Coef.	59.54

ความสูงสัญญาณ	ปริมาณไขมันที่วัดได้ (กรัม)	น้ำหนักนมผง (กรัม)	ร้อยละ
1760	0.69	2.60	26.62
905	0.36	1.30	27.38
470	0.18	0.65	28.44
234	0.09	0.33	27.89
		เฉลี่ย	27.58

ตารางที่ 5.2 แสดงผลของการหาปริมาณไขมันในนมผง โดยใช้นมผงปริมาณต่าง ๆ กัน 4 ตัวอย่าง โดยผลที่ได้คำนวณจากกราฟปรับเทียบชุดที่ 2

คำอธิบายสำหรับตารางที่ 5.1 และ 5.2 มีดังต่อไปนี้

ค่าจุดตัดบนแกน Y (Constant) ซึ่งในการทาบกราฟจะเลือกให้ผ่านจุดกำเนิดโดยมีเหตุผลที่ว่า เมื่อปริมาณไขมันเป็นศูนย์ ความสูงของสัตว์พวกควารจะเป็นศูนย์ด้วย

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Error of Y Estimation) ของความสูงของสัตว์พวกความีค่าเป็น 40.2 และ 41.6 จะเห็นว่าค่านี้มีค่ามากกว่าคอนทลองหาค่าเวลาผ่อนคลายเป็น 10-20 เท่า ความผิดพลาดที่เพิ่มมากขึ้นคาดว่าเป็นผลมาจากลักษณะของสัตว์พวกควารเรซเนสซึ่งแตกต่างกันอยู่มากสำหรับกรณีไขมันและนมผง ซึ่งจะทาบให้โปรแกรมคำนวณฐานของสัตว์พวกควาผิดพลาดไปบ้าง นอกจากนี้แต่ก็มีสาเหตุอย่างอื่นที่ทาบให้การทดลองมีการเบี่ยงเบนของข้อมูลมากขึ้น เช่น ความผิดพลาดของเครื่องชั่งหรือความผิดพลาดจากการชั่งน้ำหนัก การใช้เรซเนสคอลลีที่มีขนาดใหญ่เกินไปเพื่อใส่ไขมันซึ่งมีปริมาณน้อยมาก ทาบให้ความไม่เป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) ของสนามแม่เหล็กมีผลมากขึ้นโดยไม่จำเป็น รวมทั้งการตั้งค่าสนามแม่เหล็กไม่ตรงเรซเนส ซึ่งจะทาบให้ขนาดความสูงของสัตว์พวกควาผิดพลาดไปเป็นต้น เป็นต้น

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R Squared) มีค่าเป็น 99.2 และ 99.0 ซึ่งข้อมูลมีความสัมพันธ์กันดี

ค่าความชันของกราฟ (Slope : X Coefficients) มีค่าเป็น 2636.3 และ 2542.6